

Україні, згідно з якою держава не несе відповідальності за зобов'язаннями державного комерційного підприємства. Однак, ця концепція призводить до значних неузгодженостей і не гарантує захищеність, як держави від кредиторів підприємства, так і підприємства від кредиторів держави. Вказаний висновок підтверджується міжнародною практикою, аналіз якої, зокрема, викладений у статті «Відповідальність держави за дії державних утворень: український аспект» [2].

З огляду на викладене, можна говорити, що питання відповідальності держави за дії державних комерційних підприємств, а також зворотної відповідальності, є не до кінця визначеним і врегульованим. Створення спеціальних правових конструкцій «під себе», як це відбувається, зокрема, з державними комерційними підприємствами не сприяє розвитку економіки, адже зменшує конкурентоздатність. Напевно, найкращим способом його вирішення є завершити процес приватизації і вивести державу у форматі спеціальних організаційно-правових форм суб'єктів, з тієї сфери відносин де повинна бути конкуренція і риночкові відносини. Досвід Республіки Польща у цьому питанні є корисним, адже її економіка після широкої приватизації дістала швидкого розвитку.

Список використаних джерел:

1. Спасибо-Фатеева И. В. Последняя попытка расшифровать «код Да Винчи», т.е. Хозяйственный кодекс Украины. // Юридичний радник, – № 2 (10), – 2006. Режим доступу: <http://www.yurradnik.com.ua>.

2. [Сліпачук Т.](#), Перепелинська О., Уваров С., Відповідальність держави за дії державних утворень: український аспект. // Юридичний журнал, – № 5, – 2010. Режим доступу: <http://www.justinian.com.ua/article.php?id=3513>.

АДАПТАЦІЯ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ДО ЗАКОНОДАВСТВА ЄС

Коваленко Інна Анатоліївна, кандидат юридичних наук, викладач кафедри цивільно-правових та господарсько-правових дисциплін факультету № 2 НАВС

Ключовим елементом успішної інтеграції України до ЄС є досягнення певного рівня узгодженості законодавства нашої країни з правовими нормами Євросоюзу. Зближення українського законодавства із сучасною європейською системою права забезпечить розвиток політичної, підприємницької, соціальної, культурної активності громадян України, економічний розвиток держави в рамках ЄС і сприятиме поступовому зростанню добробуту громадян, приведенню його до рівня, що склався у державах-членах ЄС, а також створить необхідні передумови для отримання Україною статусу асоційованого члена Євросоюзу, що є

головним зовнішньополітичним пріоритетом України в середньостроковому вимірі.

Керівництвом держави проводиться робота з метою систематизації заходів щодо інтеграції України в європейський правовий простір та виконання взятих на себе зобов'язань.

Ряд документів, указів Президента України та прийнятих постанов Кабінетом міністрів України, заклали фундамент внутрішнього забезпечення всеохоплюючої діяльності по приведенню правового поля України до норм і стандартів ЄС. Завдяки цьому практично створено таку систему в контексті правотворчості в Україні, яка забезпечує розробку і прийняття всіх без виключення нормативно-правових актів у відповідності до стандартів права ЄС та його країн-членів. Необхідно підкреслити, що розпочато роботу по адаптації чинного українського законодавства щодо скасування експортних мит, обмеження підвищення експортних тарифів, скасування спецекспорту, уніфікації ставок акцизних зборів на товари вітчизняного виробництва та ті, що імпортуються, тощо[1].

В цьому зв'язку зауважу, що адаптація українського законодавства до законодавства ЄС відбувається на фоні правових реформ в Україні. Держава створює нове законодавство, у відповідності до міжнародних принципів і стандартів, оскільки до цього часу в її правовій базі згадані принципи і стандарти просто були відсутні. Залишається практично відсутнім і цілісне законодавче поле в Україні [2]. Проблема не стільки в кількісних показниках, скільки у якісному змісті законодавства. Існуюча законодавча база України є суперечливою, нестабільною і малозрозумілою. Залишаються нерозв'язаними важливі питання загальнодержавного значення. Проведений комплексний юридичний та економічний аналіз виконання Україною її зобов'язань, згідно Угоди про партнерство та співробітництво, засвідчує серйозні незгодженості, протиріччя і навіть порушення між прийнятими нормативно-правовими актами та стандартами і нормами права ЄС [1]. А в таких важливих сферах як підприємницька діяльність та інвестиції, поточні платежі та капітал, конкуренція та захист власності, не було прийнято відповідно до визначеного терміну вимог ЄС жодного нормативно-правового акту [3]. Процес гармонізації українського законодавства з системою права ЄС уповільнюється об'єктивною різницею історичного та соціокультурного розвитку правових систем, діючою кадровою політикою, корупцією державних службовців та бюрократичною системою в Україні.

Отже, створюючи національну державну правову систему у відповідності до норм Євросоюзу, необхідно одночасно із адаптацією вже існуючих законів приймати нові, узгоджені із правовим полем ЄС, законодавчі акти. Процес адаптації законодавства України вимагає злагодженої співпраці всіх гілок влади. Формування правового поля держави є тривалим соціальним процесом, що органічно пов'язаний із

змінами у всіх інших сферах життя суспільства. Необхідно розробити нові процедури, які будуть націлені на співпрацю з конкретними експертами по різних групах. При цьому необхідно вивчати досвід зарубіжних країн.

Адаптація законодавства України до законодавства ЄС є пріоритетним напрямом співробітництва і обов'язковою передумовою інтеграції до цієї організації. Розуміння важливості цього процесу, вдале поєднання підходів та методів щодо реалізації зближення двох правових систем дасть позитивний результат.

Список використаних джерел:

1. Угода про партнерство та співробітництво 16 червня 1994 року. - Київ: Представництво Європейської Комісії в Україні, 1997. - С. 27.

2. Міжнародний імідж України: міфи і реалії // Національна безпека і оборона. - 2000. - № 3. - С. 18.

3. Зобов'язання України за Угодою про партнерство та співробітництво (Аналіз, проведений Групою імплементації УПС Українсько-Європейського консультативного центру з питань законодавства (UEPLAC). - березень 2000.

ПОНЯТТЯ КОРПОРАТИВНОГО ШАНТАЖУ (ГРІНМЕЙЛУ) ТА ШЛЯХИ ЙОГО ПОПЕРЕДЖЕННЯ

Борцевич Павло Святославови, кандидат юридичних наук, викладач кафедри цивільно-правових та господарсько-правових дисциплін факультету № 2 НАВС

Становлення ринкової економіки в Україні призвело до виникнення великої кількості господарських товариств та активного розвитку корпоративних правовідносин. Формування нових суспільних відносин спричинило появу корпоративних конфліктів. В більшості випадків основними причинами таких конфліктів є недосконалість правового механізму забезпечення прав суб'єктів корпоративних відносин та відсутність належної правової культури в сфері корпоративного управління.

Варто зауважити, що з'ясування правової природи корпоративних конфліктів та шляхів їх подолання є актуальним серед вчених. В цьому зв'язку, варто виділити праці Белікова О.О., Грайворонського А.В., Хольченкова О.М. [1], Ю. Берлача, В. Крутова [2], Васильчак С.В. [3], Іоргачової М. І. [4], Кирдякіна А.А. [5], Федорова А.Ю. [6] Проте, не зважаючи на актуальність питання, з'ясування правової природи корпоративних конфліктів залишається недостатньо дослідженим.

Вивчаючи правову природу конфліктів, що виникають в процесі корпоративних відносин, необхідно зазначити, що однією з підстав виникнення корпоративних конфліктів є зловживання корпоративними правами, зокрема грінмейл, або іншими словами корпоративний шантаж.